

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu, členov senátu JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka, v trestnej veci proti obžalovanému **por. Mgr. B. Š. a spol.**, pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. novembra 2010 v Bratislave, prerokoval odvolanie prokurátora proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, z 1. júla 2010, sp. zn. PK – 2 T/ 9/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok **s a z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec **v r a c i a** Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 1. júla 2010, sp. zn. PK – 2 T/9/2010, boli obžalovaní por. Mgr. B. Š. a ppráp. Bc. P. D., oslobodení spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 24. februára 2010, č. k. VII/2 Gv 9/08-33, pre skutok obžalobou právne posúdený ako zločin prijímania úplatku

podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorý mali spáchať tým, že :

dňa 14. novembra 2007 v čase okolo 22.00 hod. počas výkonu služby na Obvodnom oddelení Policajného zboru L. a súčasne hliadky pod volacím znakom T. na služobnom vozidle zn. VW Golf, EČV X. zastavili motorové vozidlo zn. Škoda Felícia Combi, EVČ X. idúce po štátnej ceste vedúcej v smere od rýchlostnej komunikácie Bratislava – Trenčín za odbočkou smerom na Hlohovec, ktoré viedol vodič M. J., nar. X., a v ktorom sa nachádzal aj I. J., nar. X., po vyžiadaní osobných dokladov a dokladov od vozidla ppráp. D. bola nariadená a vykonaná dychová skúška s negatívnym výsledkom u vodiča M. J. a následne spísané osobné údaje vodiča a záznam o dopravnom priestupku ppráp. D. z dôvodu, že M. J. predpísaným spôsobom úplne nezastavil s vozidlom v úrovni dopravnej značky STOP pri vychádzaní s vozidlom z vedľajšej cesty z L. na hlavnú cestu pri discobare O., ale len pribrzdil a pokračoval ďalej v jazde, sa por. Mgr. B. Š. spýtal vodiča, či študuje alebo pracuje a po zistení, že pracuje, sa ho spýtal „nakoľko si cení svoj vodičský preukaz, keď ho má tak krátko“ a po zistení, že majú len dvetisíc korún, či to bude stačiť na zaplatenie pokuty, por. Mgr. Š. prehlásil „že kto dnes robí pre dvetisíc korún“, po čom sa M. J. spýtal, či bude stačiť päťtisíc korún, odpovedal „áno“, pričom po oznámení M. J., že peniaze nemajú pri sebe ale na účte, že skočia do bankomatu na železničnej stanici v L., ppráp. D. odpovedal, že „keď tých päťtisíc donesú do piatich minút, že sa zabudne na to, čo sa stalo“ a súčasne mu vrátil všetky doklady aj doklady od vozidla, na čo M. J. v obave, že ak nezaplatí, bude mu zadržaný vodičský preukaz, odišiel autom z miesta kontroly na železničnú stanicu, kde vybrali s otcom I. J. z účtu finančnú hotovosť 5 000 Sk (165,97 eur) z bankomatu S., vrátili sa späť k vozidlu policajtov na miesto kontroly a M. J. podal požadovanú sumu v piatich tisícokorunových bankovkách cez okno spolujazdca ppráp. D., ktorý ich podal por. Mgr. Š., na čo ppráp. D. predtým spísaný záznam o dopravnom priestupku roztrhal a M. J. povedal, že môže ísť, na čo tento nastúpil do vozidla a odišiel z miesta kontroly, pričom od uvedených príslušníkov Policajného zboru nedostal žiadny doklad ani blok o zaplatení pokuty za dopravný priestupok vo výške 5 000 Sk, čím konali v rozpore s § 9 ods. 1 zákona č. 171/93 Z. z. o Policajnom zbore Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ako aj v rozpore s § 48 ods. 3 písm. a/, písm. g/ zákona č. 73/98 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorá v písomných dôvodoch uviedla, že aj keď existujú rozpory vo výpovediach svedkov M. a I. J., ide o menej podstatné rozpory, ktoré sú prirodzené vzhľadom na odstup času, naopak výpoveď svedka A. F. vyznela neurčito, nepresvedčivo, vypovedal v snahe vnieť pochybnosť o vierohodnosti sv. J. ml.

Obhajca obžalovaných navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné prinajmenšom v tom smere, že rozhodnutie I. stupňového súdu je predčasné.

Na jednej strane je potrebné sa stotožniť so závermi Špecializovaného trestného súdu, že výpovede obvinených boli od počiatku v podstate zhodné korešpondovali navzájom, obžalovaní ich nemenili na rozdiel od svedkov J.

Na druhej strane výpovede týchto svedkov sú potvrdzované zdokumentovaným výberom peňazí z bankomatu a v podstatných bodoch si svedkovia neodporovali.

Svedok A. F. pri výpovedi z 21. mája 2008 uviedol, že bol svedkom M. J. požiadaný, aby vypovedal v jeho prospech. Neuviedol, že sa mu mal svedok J. ml. zveriť s tým, že prevzatie peňazí si na hliadku vymyslel, lebo sa voči nemu správali arogantne. Uvedenú informáciu vypovedal až na hlavnom pojednávaní konanom 30. júna 2010. To, že si prevzatie peňazí obžalovanými svedok J. ml. vymyslel, mu mal povedať až po jeho prvom výsluchu, teda po 21. júni 2008, nebolo však zistené kedy presnejšie a za akých okolností.

Bude potrebné opätovne vypočuť uvedeného svedka na okolnosti, za akých mu svedok J. ml. oznámil, že vlastne krivo obvinil hliadku, prečo tak závažnú informáciu neoznámil

ihneď po tom, ako sa ju dozvedel, pokiaľ mu nebola oznámená tesne pred jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní.

Na overenie vierohodnosti svedkov by bolo vhodné zabezpečiť aj ich správy o povesti, posudky od zamestnávateľa (aj predchádzajúceho, keďže aj J. ml. aj sv. F. mali spoločného), popr. registre trestov.

Úlohou prvostupňového súdu bude po vrátení veci zabezpečiť do spisového materiálu aj záznamy, pokiaľ existujú, či hliadka zložená z obžalovaných sa nadriadenému, popr. operačnému pracovníkovi zahlásila o 22.30 zo stanovišťa pred pohostinstvom v T., či sa čas a ich pobyt na uvedenom mieste dá vierohodne preukázať. Pokiaľ áno, bude potrebné zistiť, či je možné presunúť sa vozidlom za zistených poveternostných podmienok od bankomatu pri železničnej stanici od 22.26 hod. k miestu údajného činu a odtiaľ do T. do 22.30 hod.

Ďalej vykonať prípadné iné dôkazy vyplývajúce z doplneného dokazovania.

Na základe uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. novembra 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová